

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Bc. M. Š.**, zastoupený JUDr. Alicí Hejzlarovou, advokátkou se sídlem Urxova 430/4, Praha 8, proti žalovanému: **náčelník Generálního štábu Armády České republiky**, se sídlem Vítězné náměstí 1500/5, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2024, č. j. 15 Ad 3/2023-52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká rozhodnutí služebního orgánu o propuštění vojáka z povolání ze služebního poměru z důvodu podle § 19 odst. 1 písm. h) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, který spočívá v tom, že podle závěrů dvou služebních hodnocení není voják způsobilý pro další výkon služby. Jde o to, zda a z jakých hledisek lze v řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí přezkoumat jednotlivá služební hodnocení podle § 17 zákona o vojácích z povolání, která byla jeho podkladem.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) byl vojákem z povolání v hodnosti praporčíka ve služebním zařazení starší specialista skupiny geografické a hydrometeorologické služby „C“ oddělení geografické a hydrometeorologické služby centra ISR (*Intelligence, Surveillance, Reconnaissance*) 53. pluku průzkumu a elektronického boje (dále jen „centrum ISR“).

[3] Náčelník centra ISR jako hodnotitel zpracoval na stěžovatele dne 8. 3. 2021 služební hodnocení za kalendářní rok 2020 podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 189/2015 Sb., o postupu při služebním hodnocení vojáků a jeho hlediscích, ve znění účinném do 30. 6. 2024, v němž stěžovatel dosáhl celkem 25 bodů. Podle § 4 písm. e) této vyhlášky byl proto

hodnocen jako nevyhovující (rozpětí 0 až 29 bodů), a tudíž nezpůsobilý pro další výkon služby. Z části předepsaného formuláře ke služebnímu hodnocení, která se týká seznámení vojáka se služebním hodnocením, vyplývá, že stěžovatel stvrdil seznámení se služebním hodnocením dne 9. 3. 2021 svým podpisem a připojil vyjádření následujícího znění: „S hodnocením souhlasím. Rád bych zmínil, že jsem musel věnovat část pracovní doby k zabezpečení provozu soupravy SGEOB.“ Následně náčelník centra ISR zpracoval dne 4. 6. 2021 nové služební hodnocení na stěžovatele podle § 2 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 189/2015 Sb. mimo hodnotící období. V něm stěžovatel dosáhl celkem 19 bodů a znovu byl hodnocen jako nevyhovující.

[4] Proti závěrům opakovaného služebního hodnocení podal stěžovatel písemné námitky podle § 17 odst. 3 zákona o vojácích z povolání, ve kterých nesouhlasil s částmi „Hodnocení služebních schopností, dovedností a vlastností“ a „Další skutečnosti významné pro služební hodnocení“. Nadřízený hodnotitele dne 23. 6. 2021 námitky zamítl a služební hodnocení potvrdil. Stěžovatel dále učinil podání označené jako „Stížnost na postup a objektivitu při zpracování služebního hodnocení“, které velitelství Pozemních sil vypořádalo přípisem ze dne 21. 10. 2021, č. j. MO 308897/2021-2170, tak, že stížnost shledalo nedůvodnou.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel podle závěrů dvou služebních hodnocení nebyl způsobilý pro další výkon služby, ředitel Agentury personalistiky Armády České republiky (dále jen „služební orgán“) jej rozhodnutím ze dne 8. 11. 2021, sp. zn. 16250/2021, vydaném v řízení podle § 145 odst. 1 písm. d) zákona o vojácích z povolání propustil ze služebního poměru dnem 31. 1. 2022 z důvodu podle § 19 odst. 1 písm. h) tohoto zákona. Dále rozhodl, že podle § 7 odst. 5 zákona o vojácích z povolání náleží stěžovateli při zařazení do zálohy nejvyšší dosažená hodnota v průběhu vojenské činné služby, kterou byla hodnota nadporučíka.

[6] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 1. 2022, č. j. MO 6804/2022-2230, zamítl odvolání stěžovatele a rozhodnutí služebního orgánu potvrdil. Uvedené rozhodnutí žalovaného zrušila v přezkumném řízení ministryně obrany rozhodnutím ze dne 8. 8. 2022, č. j. MO 310027/2022-1321. Žalovanému vytkla, že své rozhodnutí řádně neodůvodnil, neboť se nevypořádal s odvolacími námitkami stěžovatele proti služebnímu hodnocení. Bylo povinností žalovaného zhodnotit obsah služebního hodnocení, jeho relevantnost s ohledem na výkon služby vojáka, a to i ve vztahu k vyjádřením vojáka zaznamenaným v služebním hodnocení a v námitkách. Rozhodnutí žalovaného shledala ministryně obrany nepřezkoumatelným.

[7] Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 1. 2023, č. j. MO 4535/2023-2230, odvolání stěžovatele znovu zamítl a rozhodnutí služebního orgánu potvrdil. Podle jeho zjištění byl hodnotící proces proveden řádně, v souladu s právními předpisy a obě služební hodnocení mohla být použita jako řádný podklad pro vydání rozhodnutí ve věci služebního poměru. Spisový materiál obsahoval podklady, které odůvodňovaly závěr služebního orgánu, a stěžovatel byl s jejich obsahem před vydáním rozhodnutí řádně seznámen. Odvolání obsahovalo pouze námitky proti závěrům služebního hodnocení. K samotnému řízení o propuštění ze služebního poměru stěžovatel nic nenamítal.

pokračování

[8] Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že služební hodnocení za rok 2020 vycházelo z osmi úkolů, které byly stěžovateli zadány na období tří měsíců. Stěžovatel se závěry hodnotitele souhlasil a nepodal vůči němu námitky. Sám sice zpracoval „analýzu části 3 Služebního hodnocení“, tento jeho postup ale nebyl uplatněním opravného prostředku. Jde-li o opakované služební hodnocení, součástí správního spisu byly záznamy o pohovorech, e-mailová komunikace a rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Pozitivně byly hodnoceny stěžovatelova znalost angličtiny na vyšší úrovni i jeho přístup k přidělené mobilní geografické technice – prostředku SGEOB. Další skutečnosti byly spíše negativní povahy. Úkoly, které byly stěžovateli stanoveny na období tří měsíců, byly založeny na samostudiu a následném přezkoušení. Stěžovatel však naprostou většinu z nich splnil nevyhovujícím způsobem. Hodnotitel poukázal na jeho dlouhodobě záporný vliv na atmosféru v kolektivu a poškozování dobré pověsti jeho oddělení. Pro vyloučení podjatosti byly úkoly stěžovateli vydávány a vyhodnocovány písemně za přítomnosti svědků.

[9] Ve svém rozhodnutí žalovaný přihlédl i k závěrům komise velitele Pozemních sil, která zjistila nevhodné chování stěžovatele vůči jeho přímé nadřízené, náčelnici oddělení geografické a hydrometeorologické služby centra ISR. Toto jednání bylo zaznamenáno již v roce 2019. Stěžovatel své pochybení tehdy uznal a zavázal se k nápravě. V průběhu jara roku 2020 se situace s nevhodným chováním opakovala a současně byl náčelník centra ISR upozorněn na přetrvávající nedostatky v odborných znalostech stěžovatele z geografie a systému GIS. Stěžovatel byl dne 21. 8. 2020 kázeňsky řešen napomenutím pro opakované porušování služebních povinností podle čl. 35 písm. b) a e) základního vojenského řádu, Zákl-1 Základní řád ozbrojených sil České republiky. Po potrestání od podzimu roku 2020 do jara 2021 nebylo zaznamenáno žádné negativní jednání stěžovatele. Komise velitele Pozemních sil zmínila jeho angažování se v průběhu epidemie covid-19 v letech 2020 a 2021, během něhož byl zařazen do call centra.

[10] Předmětem posouzení žalovaného bylo i vypořádání námitek stěžovatele proti opakovanému služebnímu hodnocení, které zpracoval náčelník ISR jako hodnotitel dne 11. 6. 2021 a na jehož základě nadřízený hodnotitel námitky jako neopodstatněné zamítl. Toto vypořádání námitek shledal žalovaný srozumitelným a bez vnitřních rozporů. Zabezpečena byla také vysvětlení nadřízených stěžovatele. Komise velitele Pozemních sil se zabývala i prostředím na předmětném oddělení, odbornou přípravou stěžovatele i jeho tvrzením, že se jeho nadřízená dopustila urážky mezi vojáky. Zaujatost a negativní přístup nadřízených ke stěžovateli nebyly touto komisí zjištěny.

[11] Žalovaný vzal v úvahu také podnět stěžovatele poukazující na možnou diskriminaci, která měla spočívat v tom, že mu nebylo umožněno zúčastnit se workshopů a bylo mu bráněno ve výkonu služebních povinností v období od 4. 6. 2021 do 18. 1. 2022. Z úředního záznamu odboru interního auditu a inspekce Ministerstva obrany ze dne 11. 2. 2022, č. j. 56866/2022-6757, vyplývá poznatek o negativních vztazích mezi stěžovatelem a jeho nadřízenou. V jeho obsahu je také konstatováno, že o přidělenou techniku se stěžovatel staral vzorně a na velmi dobré úrovni, jeho znalosti v odbornosti GEO byly slabší. Ředitel uvedeného odboru připsal ze dne 11. 3. 2022, č. j. MO 90586/2022-6757, shledal uvedený podnět nedůvodným.

II. Rozhodnutí městského soudu

[12] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného. K žalobní námitce přezkoumal také zákonnost služebních hodnocení, které byly podkladem žalobou napadeného rozhodnutí. V této souvislosti připustil, že služební hodnocení je v určité míře vždy subjektivní, jelikož kategorie jako „*Hodnocení spolehlivosti při plnění úkolů*“ či „*Hodnocení schopnosti týmové spolupráce*“ nelze jednoduše a objektivně kvantifikovat. To však neznamená, že se při něm správní orgán může dopustit libovůle. Správní soud při přezkumu správního uvážení nenahrazuje správní orgán v jeho odborné kompetenci. Omezuje se na posouzení, zda správní orgán řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem a zda ve svém správním uvážení nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem.

[13] Byl to stěžovatel, kdo měl s ohledem na dispoziční zásadu přdestřít konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalovaný přezkoumal a hodnotil služební hodnocení stěžovatele i po věcné stránce a ztotožnil se s ním. Nelze mu vytknout, že by se nevypořádal s námitkou stěžovatele o vykonstruovaných tvrzeních, na nichž má být založeno služební hodnocení. Hodnotící proces nevykazoval formální ani jiné vady a nelze z něj dovodit jakékoli zneužití, neoprávněné jednání hodnotitelů ani zneužití správního uvážení. Hodnotitel stěžovateli v obou hodnoceních vytkl zcela konkrétní nedostatky, které patřičným způsobem bodově ohodnotil. V obou hodnoceních vysvětlil, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jsou zjištěné skutečnosti za nedostatky považovány. Stěžovatel ani v jednom ze služebních hodnocení nedosáhl potřebného minimálního počtu bodů. Úroveň jeho odborných vědomostí a praktických zkušeností pro výkon zastávaného místa byla nedostatečná. Bylo povinností stěžovatele, aby si jako voják z povolání úroveň svých znalostí a dovedností udržoval na požadované úrovni, případně, aby svou kvalifikaci zvyšoval.

[14] Bezpředmětná je i námitka stěžovatele zpochybňující jeho souhlas se služebním hodnocením za rok 2020. Z jeho poznámky, kterou doplnil k souhlasu s hodnocením, je zjevné, že toto služební hodnocení nijak nezpochybnil a svou poznámkou se nanejvýš pokusil o určité vysvětlení situace. Nešlo o námitku ve smyslu § 17 odst. 3 zákona o vojácích z povolání. Uvedené služební hodnocení nelze považovat za nezákonné jen proto, že bylo vydáno až dne 8. 3. 2021, byť § 2 odst. 1 vyhlášky č. 189/2015 Sb. předpokládá jeho provedení v období od 1. 12. do 28. 2. následujícího kalendářního roku. Zákon o vojácích z povolání ani tato vyhláška nespojují s překročením stanoveného termínu žádnou negativní okolnost. Jeho překročení o 8 dnů nezakládá nezákonnost či dokonce nicotnost služebního hodnocení a nemá vliv ani na zákonnost správního rozhodnutí, jehož bylo služební hodnocení podkladem.

[15] Důvodnou městský soud neshledal ani námitku diskriminace a nerovného přístupu. Stěžovatel v žalobě nikterak netvrdil, že by byl diskriminován z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, víry a náboženství, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, manželského a rodinného stavu, popř. z dalších zakázaných důvodů. Stěžovatel v této souvislosti tvrdil neprofesionální přístup jeho nadřízené, zamezení přístupu na workshopy a jiné školicí události, resp. nevyhovující služební hodnocení. Stěžovatel nicméně ani v obecné rovině netvrdil, že by s ním bylo v jakékoli situaci jednáno jinak než s ostatními vojáky v totožném postavení. Ani městský soud nezjistil žádný důvod, pro který

pokračování

by mohl být stěžovatel diskriminován. Jelikož stěžovatel v tomto směru neunesl ani břemeno tvrzení, bylo nadbytečné provádět jím navržené výslechy svědků. Městský soud jeho žalobu zamítl jako nedůvodnou.

III. Kasační stížnost žalobce

[16] Stěžovatel podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), navrhl jej zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud se měl dopustit nerovného přístupu vůči účastníkům řízení, neboť nezohlednil, že služební orgán byl podle vyhlášky č. 189/2015 Sb. povinen zpracovat služební hodnocení od 1. 12. do 28. 2. následujícího kalendářního roku. Není podstatné, že zákon o vojácích z povolání ani uvedená vyhláška nespojují s překročením tohoto termínu žádnou negativní okolnost. Jestliže služební hodnocení vytyká stěžovateli nedostatečné a opožděné plnění jeho úkolů, pak nelze přijmout takovýto postup ani u náčelníka centra ISR, který byl jeho hodnotitelem. Vůči stěžovateli bylo postupováno s nepřiměřenou formální přísností. Stěžovatel uplatnil písemnou připomínku ke služebnímu hodnocení, aniž by se mu dostalo jakékoli reakce. Služební funkcionář měl tuto připomínku hodnotit podle obsahu jako námitky ve smyslu § 7 odst. 1 vyhlášky č. 189/2015 Sb.

[17] Městský soud se nijak nezabýval skutkovou otázkou, zda stěžovatel vůbec objektivně mohl splnit požadavky přezkoušení, jestliže mu nebyly zajištěny podmínky pro řádný výkon služby a přezkoušení. Obsah přezkoušení značně přesahoval standardy kladené na vojáka ve služebním zařazení stěžovatele, který byl toho času 5 let v oboru. Stěžovatel musel navíc při přezkoušení zvládnout vysoce specializované úkoly za současného výkonu služby, jehož zajištění pro něj bylo prioritní. Služební orgán i žalovaný ignorovali námitky, že stěžovateli nebyly poskytnuty dostatečné podmínky pro vzdělávání a odborný růst ve smyslu § 2 odst. 3 a 4 zákona o vojácích z povolání. Opomenuta byla i účast stěžovatele na výcvikových, reprezentačních a dalších akcích a absolvování několika kurzů v roce 2019. S ohledem na plánované opakované služební hodnocení stěžovatel nemohl složit zkoušku z anglického jazyka, na kterou se přihlásil. Podle stěžovatele byly podmínky a obsah přezkoušení úmyslně zkonstruovány tak, aby s ohledem na osobní antipatie nadřízených nemohl uspět. Tuto skutečnost nelze přejít poukazem na to, že služební hodnocení je vždy částečně subjektivní. Městský soud zkoumal pouze to, jak bylo hodnocení provedeno a zda splňovalo zákonné požadavky, měl však zkoumat i podmínky pro přípravu na přezkoušení. Náčelník centra ISR nebyl při vedení svých podřízených nestranný a nezávislý, o čemž svědčí způsob jejich odměňování. Nadřízená stěžovatele v minulosti porušila svou povinnost zajišťovat rovný přístup a rovné zacházení při vytváření podmínek výkonu služby, zejména jde-li o odbornou přípravu, dosažení služebního postupu, dodržování pravidla služební zdvořilosti, zabezpečení odborné připravenosti a výcviku pro výkon služby či povinnosti vytvářet příznivé podmínky pro výkon služby. V rozporu s § 49 písm. c) zákona o vojácích z povolání neumožnila stěžovateli dostatečný rozvoj a pokrok v odborném vzdělávání.

[18] Právní závěry městského soudu, že samotný proces hodnocení nevykazoval formální ani jiné vady a že z něj nelze dovodit zneužití či neoprávněné jednání hodnotitelů nebo překročení správní úvahy, považuje stěžovatel za neúplné a nedostatečně zdůvodněné. Stěžovatel byl opakovaně hodnocen náčelníkem centra ISR, který s ním nebyl v přímém a

každodenním kontaktu, a nemohl tak objektivně, komplexně a kvalitně zhodnotit výsledky jeho činnosti ve službě. Podklad pro rozhodnutí byl proto vydán nekompetentní osobou. Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů, popřípadě v jiné vadě řízení. Městský soud tyto skutečnosti nevzal v potaz, nerefletoval mezery ve spisovém materiálu a neprovedl řádné dokazování.

IV. Vyjádření žalovaného

[19] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že vydání služebního hodnocení několik dní po skončení hodnotícího období není vadou, která by způsobovala nezákonnost služebního hodnocení a potažmo i rozhodnutí, jehož bylo služební hodnocení podkladem. Městský soud dospěl ke správnému závěru, že stěžovatel proti řádnému služebnímu hodnocení nepodal námitky, ačkoli byl o této možnosti poučen a s procesem služebního hodnocení dobře obeznámen. Úvahy stěžovatele o tom, že jeho písemná připomínka na služebním hodnocení měla být posouzena podle obsahu, nemění nic na tom, že námitky nepodal. Neobstojí ani tvrzení, že městský soud přistupoval velkoryse vůči žalovanému v otázce nedodržení lhůty pro zpracování služebního hodnocení, zatímco formálně přísně vůči stěžovateli ohledně nepodání námitek. Jde-li o ostatní důvody kasační stížnosti, jde ve své podstatě jen o opakování a doplňování skutkových tvrzení. Městský soud vyvodil z řádně a dostatečně zjištěného skutkového stavu správné právní závěry. Kasační stížnost by měla být zamítnuta.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[20] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Následně přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, jakož i vad řízení, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[21] Kasační stížnost není důvodná.

[22] Městský soud napadeným rozsudkem přezkoumal rozhodnutí služebního orgánu o propuštění vojáka ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. h) zákona o vojácích z povolání, podle něhož *„[v]oják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud podle závěrů dvou služebních hodnocení není způsobilý pro další výkon služby“*.

[23] Služební hodnocení je podle § 17 odst. 1 zákona o vojácích z povolání *„podkladem pro rozhodování ve věcech služebního poměru vojáka“*. Ustanovení § 17 odst. 2 tohoto zákona stanoví, že *„[s]lužební hodnocení spočívá zejména v posouzení plnění služebních úkolů, povinností vojáka, jeho odborné a psychické způsobilosti ke služebnímu zařazení, zdravotní způsobilosti a fyzické zdatnosti pro další výkon služby. Služební hodnocení musí být písemné a hodnocený voják s ním musí být seznámen.“*

[24] Postup při služebním hodnocení a jeho hlediska stanoví na základě zmocnění podle § 17 odst. 5 zákona o vojácích z povolání vyhláška č. 189/2015 Sb. Podle § 2 odst. 1 této vyhlášky *„[h]odnotitel zpracuje služební hodnocení vojáka písemně na formuláři, jehož vzor je*

pokračování

uveden v příloze k této vyhlášce, formou bodového hodnocení kritérií stanovených v jeho jednotlivých částech, a slovního hodnocení dalších skutečností o vojákovi a o jeho výkonu služby uvedených ve formuláři, a to za kalendářní rok (dále jen „hodnocené období“) v termínu od 1. prosince do 28. února následujícího kalendářního roku (dále jen „hodnotící období“). V závislosti na výsledku tohoto řádného služebního hodnocení může vzniknout povinnost opakovaného služebního hodnocení. Jak stanoví § 2 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 189/2015 Sb., „[h]odnotitel zpracuje služební hodnocení mimo hodnotící období vždy do 3 měsíců od ukončení hodnotícího procesu, v němž byl voják hodnocen jako nevyhovující“. V dalších ustanoveních jsou upraveny zejména podklady pro služební hodnocení a samotný způsob hodnocení.

[25] Procesním prostředkem, kterým se může voják bránit proti závěrům služebního hodnocení, jsou námitky. Podle § 17 odst. 3 zákona o vojácích z povolání může voják podat písemné námitky „do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se se služebním hodnocením seznámil. Námitky musí voják odůvodnit a navrhnout způsob úpravy služebního hodnocení, jinak se k námitkám nepřihlíží. Nadřízený hodnotitele námitkám hodnoceného vyhoví a služební hodnocení změní nebo námitky zamítne a služební hodnocení potvrdí do 10 dnů ode dne, kdy námitky obdržel. Proti upravenému služebnímu hodnocení již nelze podat další námitky.“ Námitky podává hodnocený voják přímému nadřízenému hodnotiteli prostřednictvím hodnotitele, který k nim přiloží své vyjádření a písemné podklady a předá je do 3 pracovních dnů od jejich obdržení k posouzení svému přímému nadřízenému (§ 7 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 189/2015 Sb.). Přímý nadřízený hodnotitele buď upraví služební hodnocení, shledá-li námitky důvodnými, nebo námitky písemně zamítne s odůvodněním vycházejícím z podkladů pro služební hodnocení o plnění jeho služebních úkolů v hodnoceném období (§ 7 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 189/2015 Sb.).

[26] Nejvyšší správní soud podotýká, že služebním hodnocením se nezakládají, nemění ani neruší práva a povinnosti hodnoceného, pročez nejde o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., proti němuž by se hodnocený mohl bránit žalobou proti rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno, jde toliko o podklad pro rozhodnutí správního orgánu (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 6. 1999, č. j. 6 A 54/98-45, č. 1016/2002 SJS, nebo rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 4 Ads 40/2011-78). Obecně platí, že služební hodnocení je jedním z důkazů, z nichž služební orgán vychází při svém rozhodování o právech a povinnostech ve věcech služebního poměru (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2006, č. j. 6 As 1/2005-44). Přesto však není ani ve vztahu k němu vyloučen soudní přezkum. Bylo-li služební hodnocení závazným podkladem rozhodnutí, pak jej podle § 75 odst. 2 s. ř. s. lze přezkoumat v řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 As 206/2017-52, bod 32, ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 As 562/2018-36, body 17 a 18, nebo ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/2022 27, bod 16). V takovém případě může hodnocený uplatnit proti služebnímu hodnocení, resp. jeho výsledkům, žalobní námitky, které musí být natolik konkrétní, aby z nich bylo možné zjistit, v čem žalobce spatřuje jeho vady (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2024, č. j. 5 As 191/2022 46, bod 55).

[27] V posuzované věci stěžovatel nenamítal vady řízení ve věci svého služebního poměru, v němž bylo vydáno rozhodnutí žalovaného. Jeho námitky směřují vůči právnímu posouzení žalovaného i městského soudu, podle nichž byla splněna zákonná podmínka propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. h) zákona o vojácích z povolání. Ke splnění této podmínky totiž nestačí, že byla vydána dvě služební hodnocení se závěrem

o nezpůsobilosti vojáka pro další výkon služby. Rovněž je nezbytné, aby žádné z nich nemělo vadu, která by znamenala jeho nezákonnost a z tohoto důvodu také nepoužitelnost pro rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Právě takovéto vady namítal stěžovatel vůči řádnému služebnímu hodnocení ze dne 8. 3. 2021 i opakovanému služebnímu hodnocení ze dne 4. 6. 2021, a tudíž se městský soud v napadeném rozsudku v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. zabýval jejich zákonností.

[28] První námitka směřovala vůči řádnému služebnímu hodnocení, které bylo vydáno dne 8. 3. 2021, tedy mimo období k tomu stanovené v § 2 odst. 1 vyhlášky č. 189/2015 Sb. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s právním názorem městského soudu, že toto pochybení nečiní samotné služební hodnocení nezákonným, natožpak nicotným. Je třeba rozlišovat mezi porušením povinnosti hodnotitele provést služební hodnocení ve stanoveném hodnotícím období (od 1. 12. do 28. 2.) a zákonností služebního hodnocení, jehož zpracování pro účely rozhodování ve věcech služebního poměru předpokládá § 17 odst. 1 zákona o vojácích z povolání. Tento zákon nespojuje s uplynutím lhůty pro jeho zpracování, která je stanovena podzákonným právním předpisem, žádný následek ve vztahu k trvání povinnosti takovéto služební hodnocení vypracovat nebo jeho použitelnosti při rozhodování služebního orgánu (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 191/2022-46, bod 77). Zákonem vyjádřený zájem na zpracování služebního hodnocení trvá i po skončení hodnotícího období, jehož stanovení má v tomto ohledu pořádkovou povahu. V této souvislosti lze odkázat i na závěr Ústavního soudu vyslovený ve vztahu k použitelnosti služebního hodnocení za účelem odvolání příslušníka z dosavadního služebního místa podle § 26 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož „nelze dát stěžovateli za pravdu, domnívá-li se, že nebyl-li dodržen zákonem stanovený interval pro vyhotovení průběžných a služebních hodnocení, je každé následné služební hodnocení bez dalšího nezákonné“ (usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 4046/18, bod 15). Uvedená námitka stěžovatele není důvodná.

[29] Dalšími námitkami stěžovatel zpochybňoval proces hodnocení a jeho výsledek. Nejvyšší správní soud ve vztahu k těmto námitkám konstatuje, že obě služební hodnocení stěžovatele byla zpracována na předepsaném formuláři a obsahují požadované bodové i slovní hodnocení. S řádným služebním hodnocením vyslovil stěžovatel souhlas, byť ve svém vyjádření (patrně za účelem vysvětlení zjištěného výsledku) učinil poznámku o tom, že v době hodnocení „musel věnovat část pracovní doby k zabezpečení provozu soupravy SGEOB“. Nešlo však formálně ani obsahově o námitky ve smyslu § 17 odst. 3 zákona o vojácích z povolání. Stěžovatel podal písemné námitky pouze proti opakovanému služebnímu hodnocení. K těmto námitkám přidal hodnotitel své vyjádření, načež je nadřizený hodnotitele jako nedůvodné zamítl. Ze služebního hodnocení i vyjádření hodnotitele k námitkám jednoznačně vyplývají důvody, pro které byl stěžovatel hodnocen jako nezpůsobilý pro výkon služby. Úkoly, které mu byly uloženy, stejně jako další skutečnosti, k nimž bylo přihlédnuto, odpovídají účelu, pro který se služební hodnocení zpracovává. Stejně tak nelze z hlediska zákonnosti nic vytknout ani jejich bodovému hodnocení, které respektuje nejvyšší možné bodové hodnocení pro jednotlivá hlediska stanovená ve vzoru formuláře podle přílohy k vyhlášce č. 189/2015 Sb. a má základ v ostatních podkladech služebního hodnocení.

pokračování

[30] Bodové i slovní hodnocení zohledňují konkrétní jednání stěžovatele, v nichž hodnotitel spatřoval nedostatky, a nevybočují z mezí správního uvážení, které pro hodnotitele vyplývají z § 17 odst. 2 zákona o vojácích z povolání a vyhlášky č. 189/2015 Sb. Za této situace tvrzení stěžovatele, že některé okolnosti měly být zohledněny v jeho prospěch, případně měly být takto zohledněny ve větší míře (např. účast stěžovatele na výcvikových, reprezentačních a dalších akcích nebo absolvování několika kurzů v roce 2019), neopravňovala žalovaného ani městský soud k přehodnocení výsledku služebních hodnocení. Poukazuje-li stěžovatel na nedostatečný časový prostor na přípravu nebo na kolizi s jinými úkoly, Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že jedním z účelů hodnocení bylo také prověření odborných znalostí, které se u stěžovatele s ohledem na jeho služebního zařazení předpokládaly, aby vůbec mohl plnit uložené úkoly. Žalovaný nicméně dospěl k závěru, že úroveň odborných vědomostí a praktických zkušeností pro výkon zastávaného místa byla nedostatečná, a s tímto závěrem se ztotožnil také městský soud.

[31] Stěžejní námitka stěžovatele se týkala tvrzeného nerovného přístupu vůči jeho osobě při vytváření podmínek služby, jakož i objektivnosti služebního hodnocení. Stěžovatel tvrdil, že podmínky a obsah přezkoušení, na jehož základě byla jeho služební hodnocení vydána, byla úmyslně zkonstruována tak, aby v něm stěžovatel nemohl obstát. V této souvislosti poukázal na osobní antipatie nadřízených vůči jeho osobě. Nejvyšší správní soud konstatuje, že služební hodnocení stěžovatele neprováděla jeho přímá nadřízená, s níž měl mít podle spisového materiálu negativní vztahy, nýbrž náčelník centra ISR jako její nadřízený. Nešlo o osobu nekompetentní. Stěžovatel měl možnost podat proti služebním hodnocením námitky, čehož ve vztahu k opakovanému služebnímu hodnocení využil, a tato byla s přihlédnutím k vyjádření hodnotitele k těmto námitkám posouzena jeho nadřízeným. Objektivnost služebního hodnocení byla také předmětem vypořádání stížnosti stěžovatele, které provedlo velitelství Pozemních sil.

[32] V přípisu velitelství Pozemních sil ze dne 21. 10. 2021 jsou shrnuta zjištění týkající se problémového chování stěžovatele vůči jeho přímé nadřízené v roce 2019, které stěžovatel po jeho vytčení náčelníkem centra ISR uznal a zavázal se k jeho nápravě. Toto chování se v roce 2020 opakovalo. Náčelník centra ISR byl rovněž upozorněn na přetrvávající nedostatky u stěžovatele v odborných znalostech z geografie a systému GIS a stěžovatel byl také kázeňsky řešen napomenutím pro opakované porušování služebních povinností. Při opakovaném služebním hodnocení byly stěžovateli úkoly vydány formou záznamu o pohovoru za účasti dalších příslušníků oddělení geografické a hydrometeorologické služby. Nebylo zjištěno ani žádné pochybení při služebním hodnocení, které bylo v souladu s platnými předpisy a s Metodikou služebního hodnocení vojáků z povolání z roku 2015, vydanou Sekcí státního tajemníka Ministerstva obrany. Zmíněno bylo také to, že stěžovatel byl dne 26. 5. 2021 kázeňsky řešen pro kázeňské přestupky podle § 51 odst. 1 zákona o vojácích z povolání a ve stejném období také pro podezření ze spáchání bezpečnostního incidentu, kterého se měl dopustit v době výkonu služby dne 18. 5. 2021. Za toto pochybení mu byl pravomocně uložen trest snížení platu o 15 % na dobu dvou měsíců. Z přípisu vyplývá přehled školení, jichž se stěžovatel zúčastnil v letech 2016 až 2019, která zpochybňují tvrzení stěžovatele o nemožnosti profesního rozvoje. Naopak nebylo prokázáno, že by se přímá nadřízená dopustila vůči stěžovateli urážky mezi vojáky.

[33] Uvedený přípis byl jedním z podkladů při rozhodování služebního orgánu, resp. žalovaného, o propuštění ze služebního poměru a stěžovatel měl možnost se ke všem výše shrnutým skutečnostem vyjádřit. Žalovaný se s námitkami stěžovatele ohledně objektivnosti hodnocení vypořádal. V této souvislosti vyšel ze závěrů velitelství Pozemních sil, které považoval za srozumitelné a odůvodněné s odkazem na provedené důkazy. Ve věci byla zabezpečena vysvětlení nadřízených stěžovatele. Zaujatost a negativní přístup nadřízených ke stěžovateli nebyly zjištěny, stejně jako nebyly zjištěny ani žádné skutečnosti vypovídající o diskriminaci stěžovatele.

[34] Žalovaný se ve svém rozhodnutí s těmito závěry ztotožnil, což řádně a přesvědčivě odůvodnil. Oponentura stěžovatele vůči jeho závěrům byla založena zejména na jeho odlišném posouzení významu jednotlivých hodnocených skutečností, s ohledem na správní uvážení žalovaného však nebyla způsobilá zpochybnit, že služební hodnocení stěžovatele byla zpracována v souladu se zákonem i vyhláškou č. 189/2015 Sb. Ke stejnému závěru dospěl také městský soud, který shrnul podstatné závěry žalovaného a vypořádal se s žalobními námitkami stěžovatele. Důvody zamítnutí žaloby městský soud jednoznačně vyjádřil v odůvodněného napadeného rozsudku a jsou z něj seznatelné. Nelze tak přisvědčit tvrzení stěžovatele, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný či z jiného důvodu nezákonný.

VI. Závěr a náklady řízení

[35] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a nezjistil ani žádnou z vad, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s.

[36] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. I když měl žalovaný ve věci úspěch, v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevynaložil, pročež mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu